

inquietud

PUBLICACIÓ QUINZENAL D'ESQUERRA

Redacció: Plaça Bestiar, 15

Sortirà els dissabtes

Administració: J. Montaña, 70

Preu de subscripció: 2'50 pessetes semestre

Preu del número solt: 20 cèntims

El ressorgiment de la Confederació Nacional del Treball

Durant el temps que durà la dictadura, els *regeneradors* de la pàtria no es cansaren de propagar als quatre vents que el sindicalisme era mort; que ells, homes providencials, havien acabat amb l'organisme que, com terrible flagell, atemoritzava tota la burgesia.

Per altra part, els oportunistes, afiliats a partits polítics ultra revolucionaris; fins quiscuns sectors que col·laboraven amb la dictadura, com els socialistes a lo Largo Caballero, acusaven els militants de la Confederació d'estar amagats esperant millors temps. Efectivament, en part era certa l'acusació: ells restaven amagats; però els seus amagatalls eren els presiris i les presons.

No obstant, els militants que no foren desats o que no es vegeren obligats a l'exili, continuaren amb braó la lluita com noves vestals avivant el foc sagrat de la Confederació, i és per això que, després d'haver passat l'organisme confederal pels tres anys de represió Anido-Arlegui, represió tirànica i inhumana que immolà els seus militants més actius pels carrers de Barcelona acribillats pels trets de les pistoles mercenàries al servei de la burgesia i dels seus representants; després dels set anys de dictadura Primo-Anido i malgrat la segona dictadura que patim, la Confederació ressorgeix amb més força, amb més vitalitat i amb saba nova; i emparada per la raó, accepta el conflicte que li planteja el Foment d'Obres i Construccions, representació encoberta del capitalisme català i de la maquiavèlica Lliga Regionalista, fent-se reconèixer els seus drets d'associació i de lluita per mitjà de l'acció directa, punts bàsics de la seva vida i actuació.

Es prova també del ressorgiment de la Confederació, la Conferència celebrada a Sevilla, organitzada per la Confederació Regional Andalus, en que 87 delegacions representaven 100,000 treballadors de la regió.

I és que els homes de la Confederació en tot moment han estat en el seu lloc infiltrant en l'ànima del poble productor

L'intervenció obrera

Si de debò volem per al nostre país unes institucions democràtiques que assegurin la permanència efectiva de la sobirania nacional per damunt de tot, caldrà propugnar per l'intervenció de tots els ciutadans en les lluites polítiques, de les quals en mala hora va separar-se'n col·lectivament l'element obrer.

Es difícil de fer entendre aquesta veritat a les organitzacions de treballadors. Ells saben prou bé que, gràcies a aquest apartament, tenen un prestigi i una força imponderables, que d'altra manera s'haurien escolat en les mans de quatre polítics verbalistes d'esquerra.

Però és que ara ja hem sofert una dictadura; millor dit, estem sofrint una dictadura, i aquest règim de força, conservador i irreflexiu, barra el pas a tota idea de renovació i a tota acció progressiva.

Ja no es tracta de la política vella estintolada en el caciquisme històric, però que, si us plau per força, havia de rebre les envestides de les oposicions liberals, genuïnament liberals.

Ara, res no pot aturar les veleïtats de l'absolutisme; res no pot frenar l'ambició dels que en lloc de governar, manen i ordenen. L'Estat ha fet presonera la Nació i l'ha posada al seu servei.

En aquest estat de coses, l'obrer no té res segur: ni llibertat de sindicació, ni llibertat individual, ni drets de cap mena; com no tenen cap dret els ciutadans de qualsevol altre estament.

A l'obrer li resta exclusivament l'acció revolucionària per a fer prevaldre els seus drets a una justícia i a una llibertat que li són negades. Però l'acció revolucionària, quan és ineficaç, serveix sols per a enrobustir el poder de la tirania i corre molt bé el perill d'ésser ineficaç una revolució portada a cap pel proletariat d'una manera exclusiva.

Compremem el fàstic a usar d'una arma que s'ha fet tan repugnant, però la política, bona o dolenta, és indispensable als pobles civilitzats, i el contacte amb l'obrer, amb el productor, pot purificar-la de moltes nafres.

No tingueu pas por que l'hisendat i el rendista i els peixos grossos de tots els pobles i els reaccionaris de tots els districtes deixin de votar i de pidolar el vot a la gent amiga o sotmesa econòmicament a llur albir!...

Es un exemple que haurien de veure ben clar els obrers i s'haurien de decidir a seguir-lo.

La seva intervenció en la política, encara que no fós per a presentar candidats procedents de les seves organitzacions, seria decisiva per a abatere el caciquisme i ajudaria l'implantació d'un règim de vertadera democràcia dintre del qual li fóra més possible de lluitar per a l'assoliment de noves conquestes socials.

E. SARROCA

que totes les organitzacions, per ultra-revolucionàries que se'ls presentin, sols tenen la preocupació d'ocupar llocs en els escons dels municipis, de les diputacions i dels altres organismes de l'Estat, organismes tots ells creats pel sosteniment del règim capitalista, opressor de la classe proletària.

El senyor Serra i Moret preguntava, en la seva conferència donada en nostra associació, on eren els obrers en temps de la dictadura. Ingenuïtat filla de la seva

bonhomia!... Els obrers ocupaven son lloc i la seva representació genuïna feia via, com la fa actualment, amb tota serenitat, emprant l'acció directa, ja que entén que en la lluita entaulada entre el proletariat i la burgesia no deu estar la solució en mans d'uns quants buròcrates i molt menys ens mans de qui, per no haver treballat mai, està incapacitat per a entendre les lluites i problemes de la classe treballadora.

AMIC

Clixés Internacionals

Que feliços són els obrers!...

Vuit hores de treballs forçats. Brutícia... Misèria... Gana...

La fogaina et resseca els ossos. Carbonisa que ennegreix les entranyes.

Per aliment, carbó... carbó... sempre carbó.

Els fills t'estiren l'americana. Volen pa. El calaix és buit. No et desesperis! Acusa a Déu. No cridis! No intentis res!

Per tu hi ha la força pública.

Treballa fins que caiguis. Sempre... sempre... sempre!...

Brutícia... Misèria... Gana... *

Retir obrer. Sarcasme. Ironia cafre. Asils. Cossos expremuts. Trastos baldats.

Si tornés a néixer, em faria militar, guàrdia civil o capellà.

Seixanta cinc anys. Dos rals cada dia. Més raciocini, més humanitarisme. Un treballador no ho hauria fet això.

Retir obrer. Asils pels que creuen en Déu. Cossos expremuts. Trastos baldats...

Retir obrer... Sarcasme... Ironia cafre.

Dones que treballant amamenten el fill. Prenyades que treballen com negres. Guardioles per la mortalitat infantil. El combregar després de l'enterrament.

Tres dels genets de l'apocalipsi alternen sempre amb nosaltres.

La Fam, patrona dels treballadors, juga amb cartes vistes.

La Justícia ens la presenten tapada d'ulls. Es que no vol veure el que passa. Es tornaria vermella.

Un exèrcit famolenc avança: els sense feina. Herois d'una guerra sorda.

Cada pont és un hotel. Cada hotel un cementiri.

Morta l'ànima, el cos es reintegra a la terra.

Nosaltres mengem les seves cèl·lules. La seva mort és la nostra vida.

Per ells, Déu és el mal: la Fam, la Misèria, la Mort.

ROBESPIERRE

L'estudi ha estat per mi el sobirà remei contra els enuïgs de la vida, i no he tingut mai cap pena que una hora no hagi esvaït.

MONTESQUIEU

Carboneria de Frederic Gera

Despatx: Bisbe Grivé, 37

Magatzem: Barcelona, 139

En aquesta casa trobareu tota classe de
Carbons Vegetals i de Cok

REPARTIMENT A DOMICILI

Els grans i els petits Dictadors

El dictador, pel sol fet d'ésser-ho, és ja una figura antipàtica. L'home que imposa el seu criteri a tot un poble (encara que siga amb bons fins) pot tenir la seguretat de que la majoria veurà amb mals ulls la seva actuació.

I encara hi ha, com agravant, que sol donar-se el cas de que els dictadors troben una colla d'incondicionals, gent completament desconeguda, que s'aprofiten de la manca de llibertat per a adular el dictador, fent de paret que priva que arribi fins a ell l'anhel del poble.

Això és el mal de totes les dictadures i fins de no poques monarquies i per això molts d'aquests senyors, en acabar llur obra, tenen un gran desengany en veure els resultats, tan diferents de com els somniaven.

Per això al dictador no se li ha de negar tampoc que la seva manera d'obrar li fa caure al seu damunt tota la responsabilitat; fins els seus incondicionals mateixos, tindran una especialitat en fer

INQUIETUD fa palesa la seva protesta contra l'assalt a la redacció de "Nosotros" pels "Legionaris" del doctor Albiñana i testimonia el seu afecte i companyonia envers "Nosotros" i el digne estol d'homes que li donen vida en defensa de la llibertat i la justícia.

menció de la seva actuació, que si s'ha fet quelcom aprofitable hom ho deu a ells.

Aquests són els petits dictadors que, pel sol fet de treballar rera cortina, són més antipàtics i indignes que el propi dictador.

Aquest és el cas de tots els pobles. No costa gaire de carregar les culpes a la dictadura de tot el mal fet; oimés encara si l'interessat no existeix. Ells foren els que s'aprofitaren de la dictadura per a fer tasca antidemocràtica; ells abusaren de l'autoritat que els donaven per a molestar i fins perjudicar els ciutadans. Ells, doncs, són els pitjors dictadors. Cal repassar els fets i les dates; el poble, amb quatre paraules dolces sol quedar embabiecat i dels homes cal recordar-ne més els fets que les paraules.

No vull dir jo que tots els que han desempenyat càrrecs durant la dictadura hagin obrat malament; però aquests, més que els altres, sisquera sigui per delicadesa, per decòrum i per cavallerositat, han de tenir interès a no desempenyar cap càrrec fins que la sed de llibertat sigui atesa i així puguin jutjar-se els seus actes sense apassionaments.

CUCH

La Dictadura no va resoldre cap problema polític ni social de Catalunya.

Però els va empitjorar tots.

(De MIRADOR)

RÓTULS CRISTALL

Papers de fantasia

Especialitat

en imitacions de

marbre i fusta

Miquel Soto

PINTOR DECORADOR

PREUS ECONÓMICS

Carrer de Girona, 96

GRANOLLERS

inquietud a l'aquait

Neteja

Fa uns dies va atorgar-se el concurs de neteja pública. No sabem si el concessionari ha de comprar les escombres; en cas afirmatiu, li preguem que les compri a dotzenes i de les fortes, puix nosaltres volem demanar-li que en *funciones de su cargo* es dongui una volteta per la Casa Gran i fassi una bona escombrada.

¡Mireu que n'hi ha de brutícia!

Descobriment

Francesc Serra, des de les planes de Lluita fa un descobriment i a la vegada passa la davantera a l'adroguer de la plaça de Perpinyà en posar a Valeri Mas en gràcia de Déu.

Quan el dit adroguer féu passes per a convèncer a Valeri Mas de la necessitat d'assistir a una tanda d'exercicis espirituals i vegé fracassar la seva intervenció quasi divina, digué que faria vots i que pregaria al gloriós Sant Antoni perquè el nostre amic estés en gràcia de Déu, i el que ell no logrà ho ha fet ara En Francesc Serra.

Aquest ha tocat la gràcia de Déu a Valeri Mas en descobrir les seves dots benedictines.

Més gossos

Copiem de la novel·la «Un asunto tenebroso» de H. de Balzac: «Estando sentadas junto a la ventana, las dos mujeres oyeron ladrar al perro. — Ahí está mi marido — gritó Marta.»

Pobre! Potser l'hi havien clavat l'arpó!

Salutacions

Els «Legionarios de España» tenen tanta afició a les porres que quan es troben i no la porten, en lloc de saludar-se com les altres persones, es diuen: ¡Vete a la porra!

El 13 de Setembre

A Madrid i al teatre Alcázar, la «Juventud de la Unión Monárquica Nacional» (abans U. P., q. e. p. d.) celebrà un míting de afirmación patriótica y pastelera per a commemorar la data del 13 de setembre. L'orgue (quina orgal) dels pupins, «La Nación», amb grosses titulars diu que va ésser un èxit de públic. Si els nostres lectors no ho saben els direm que el teatre Alcázar és poc més gran que el de L'Alhambra d'aquí, i amb que tan sols hi anessin els guàrdies municipals lliures de servei, la policia secreta per a evitar disturbios i la nena que ven caramels, ja n'hi ha ben be prou per a omplir-lo.

Del ple que no tingué lloc

Per a divendres passat estava anunciat un ple a l'Ajuntament per a tractar de l'afer de l'Escola de Segona Ensenyança. Hi férem cap, disposats a presenciar el magne espectacle que s'havia anunciat, i ens trobàrem que els actors s'havien posat d'acord i suspès la representació.

El públic, molt nombrós per cert, s'entretingué comentant el cas i planyent-se que la política i els polítics serveixin per a pendre el pèl al públic amb tanta freqüència.

Fins a una altra.

Higiene

Els *upeteros* de Vich eren tan eixerits, que els mobles que tenien en el seu cau social no els havien pagat, i en virtut de sentència del Jutjat Municipal han estat tornats als industrials que els havien subministrat.

Ens permetem recomanar a aquests industrials que els desinfectin amb molta cura, puix que les emanacions verinoses que deuen exhalar, són un perill per a la salut pública.

Un liberal dels «Hermanos»

L'altre dia, en una conversa sostinguda en una taula de la vorera de La Unió Liberal, un element que s'ha significat aquests dies en defensa del nostre Institut d'Estudis Superiors, afirmava que a Granollers solament hi ha una escola on l'ensenyament sigui una cosa profitosa i és, segons ell, la dels *Hermanos* de les Escoles Cristianes.

— Jo — deia — hi he fet anar els meus dos nois i n'estic content i no m'en pene-deixo, i el meu consell és que qui vulgui una bona educació pels seus fills, que els hi porti.

Del dir al fer...

Les dictadures

Una de nuestras hijas de allende el Atlántico (estil «A B C») tenia un gep i aquest gep era la dictadura del senyor Irigoyen. Com que a l'Argentina, a més de cantar tangos i *peinarse a lo gomina*, també saben fer revolucions, a força de trets s'han desfet del gep i ara viuen d'allò més feliços.

I pensar que l'Irigoyen també deia que *la nación está conmigo*. ¡Ai, Musolini, que et veig i no et veig!

Els extrems es toquen

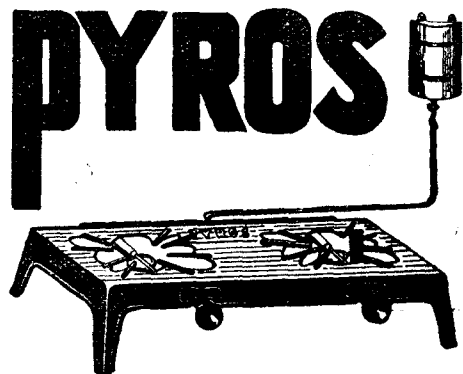
Rebre un besa-la-mà no té, que diguessim, cap importància trascendental. Les atencions i demostracions d'afecte, almenys per escrit, estan avui a l'ordre del dia. El que sí té la seva importància, és que, quan haveu rebut cosa tan atenta i efusiva i no us trobeu disposats a fer concessions incondicionals, sigueu despedits amb una puntada de peu al cul.

Ni tant, ni tan poc...

Castanyes gallegues

En la fàbrica de moniatos i castanyes que el senyor Pedragosa té instal·lada a la plaça del Bestiar, llegim un rètol que faria envermellar els senyors de la U. M. N. Diu així: *Moniatos de Mallorca — Castanyes de Galicia*.

Nosaltres no les hem tastades; però el senyor Calvo Sotelo, Primo de Rivera i altres futurs dictadoretts (?) diuen que amb xarop de bastó, són d'allò més bones.

PYROS

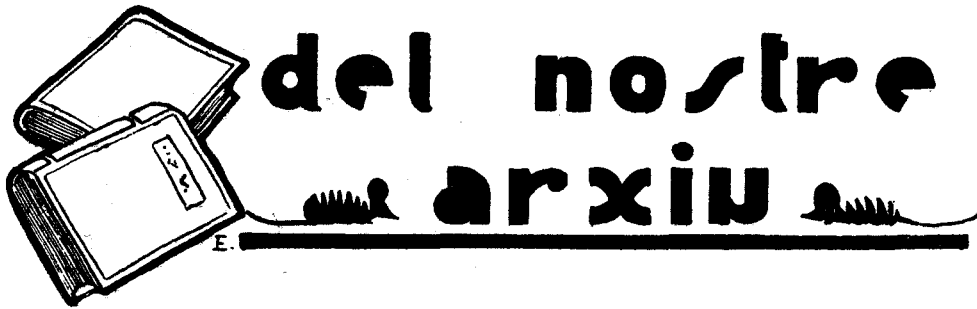
Cuines a gas de gasolina

Netedat - Economia - Comoditat
Inexplosibles

Demostracions pràctiques a casa del representant per a Granollers y comarca

Pere Iglesias : Plaça Bestiar, 15

(MÁQUINES SINGER)

KRATES

El primer rei fou un soldat amb sort, sentència Voltaire. Però hi ha dret a creure que, més que un soldat amb sort, el primer rei va ésser un client dels fabricants de nusos escorredors.

Fós com fós, vaig a contar-vos una verídica i curiosa història.

Era un home tan fort, el rei Krates, que de la primera trompada tirava a terra una tanca de troncs corpulents i matava tretze enemics a cada investida. La lluna tremolava quan Krates no estava quiet, i si tossia massa fort, la pressió de l'aire provocava incendis.

Semblants proeses foren la causa de que Krates arribés a rei i no va parar de fer ostentació de son poder fins que morí al cap de cert temps de produir estralls.

L'hereu, Krates fill, era desmenjat i raquític. ¿Còm no havia estat cap obstacle, el raquitisme, per a succeir a monarca tan fort i descomunal?

Sentat Krates fill en una cadira especial que anomenà tron, digué en veu alta:

— ¡Sóc el rei! Aquí em teniu!

— ¿Per què has d'ésser rei? — preguntà el poble, encara innocent i poc al tanto de la llei de successió.

— Sóc rei perquè la mare es refocilà amb el meu pare, Krates el vell, en el mateix palau.

El raquític rebrot s'equivocava: volia dir en la mateixa cova, i no en el mateix palau.

Res no comprengué el poble de la resposta real, i quan el raquític Krates requeria la presència dels seus súbdits, restava sol. Pel contrari, si deia ¡Marxeu!, venien tots. El principi d'autoritat es debilitava. Krates era tan estúpid, que no podia ni somniar en expressar la seva vo-

luntat en ocasió de concert i acord; i molt menys en aquell bulliciós caos.

Deia un periòdic de l'oposició en l'època històrica a que ens referim:

«¿Per què, rei Krates II, imbecil i camatort, t'assentes en el tron que ocupà un altre home fa vint anys? ¿Et sembla suficient que aquell baró es desvagués en la mateixa cova que la mare que et va parir? Aixeca el vol i veste'n lluny! Per comptes de manar els teus pacients súbdits, que s'envagin o que es quedin o que entrin i surtin, com si fossis el vell i autèntic Krates... ¿Que potser has remogut piles de troncs, valguent-te d'un sol dit? ¿I la lluna? ¿Pots fer-la tremolar? No ets capaç de matar una pussa ni provocar cap incendi quan estornudis... Deixa que ocupi el tron el que sàpiga fer aquestes coses tan útils...»

Així parlava l'oposició.

Es casi segur que Krates hauria hagut d'abandonar el tron a no ésser per una vella, dida en altre temps d'aquell rei cama-tort. La vella es dirigí al poble en aquests termes:

— Escolteu, ciutadans; sóc la dida del rei. Quan nasqué Krates II, el seu pare estava aplicant-se espesses pinzellades d'oli sagrat sobre el front i una gota d'aquell oli va caure al cap de l'infant. ¿Per què ha de provocar incendis amb un estornut, ni abatre muralles, ni fer tremolar la lluna? Es completament inútil, puix que Krates II està ungit i val més.

La dida no tingué ocasió de completar el discurs. El poble en massa, els redactors del periòdic d'oposició i tots els súbdits començaren a llançar visques unànims i ardents:

— ¡Visca l'oli del Senyor!

Vet-aquí perquè Krates va seguir sentat en el tron.

Va seguir i segueix.

MULTATULI

L'esperit polític

Hi ha un vell adagi popular que diu «cada terra fa sa guerra»; això és, que cada poble i cada país té la seva manera d'ésser i la seva manera de pensar i de jutjar les coses, que per la seva retina veu tant dins la convexació de la seva òrbita com del que succeeix enllà dels confins del seu terror.

En aquest recó de món, en aquest país meridional tan xiroi i tan bonic, el mateix que un Paradís, també tenim, els felïços mortals que el poble, la nostra manera de fer, de comprendre i de jutjar les coses que passen a casa nostra i les que la nostra excitada retina veu que passen en els altres pobles de tots els llocs de la terra.

També, com a tot arreu, tenim en el nostre poble la nostra manera d'ésser d'una manera particular diferenta dels demés; els atavismes ètnics i racials que ens precedeixen, i la nostra sang creuada pel conjunt heterogeni de cent races que invadiren el nostre sol, han fet de nosaltres un país somniador i ardent, un poble fogós i enamorat de si mateix que pensa i viu despert.

Abocats al balcó del Mediterrà i assistint forçosament a tots els espectacles que es succeïxen i es produeïxen arreu de l'univers, la nostra sang ardenta viu en eterna ebullició, i amb l'ànima transfigurada per la verbositat que ens és pròpia, ens sentim transportats en actors, més que no pas com espectadors, dels grans fets espectaculars que sorgeïxen en els horitzons del món.

Som nosaltres, els catalans, part integral del país d'Ibèria, raça de vidents i indomables sempre, que ens passem la vida fent càbales i comentaris i fent teories i filosofemes amb la generositat del nostre cor i el dinamisme sintetitzant del nostre cervell febricitat per les idees que germinen en ell, mar revolt de tempestat.

Com si estés escrit per la mà ferma del destí, nosaltres, que com els jueus anem errants durant segles i segles sofrint l'esclavitud, l'intromissió i el jou de gent estranya, sense llibertat i amb privacions de respirar i d'alènar, ens passem la vida xerrant i més xerrant, sense fer mai res que porti a cap per una vegada a la vida els bells projectes i els bells somnis brodat per la nostra desbocada fantasia.

GRANJA MARINETTE

Parets-Llissà

Despatx a Granollers

Carrer Clavé, 17

Se serveix
a domicili

Venda de llet en ampolles precintades a 70 cènts. litre

Llet d'una sola vaca, sempre la mateixa, per a aliment de nens i de persones delicades de salut

Llet pasteuritzada

Ous del dia

Se serveix
a domicili

I és que nosaltres, els catalans, som polítics de nom i de fets, en tota l'extensió de la paraula. Ho som ja en néixer i ho portem tots tan endintre de la nostra sang i de la nostra ànima, que malgrat i que a voltes, per la constel·lació dels nostres horitzons sorgeixin les catàstrofes que ens deixen aniquilats, tenim la suficient sang freda i prou presència d'ànim per a restar immutables el mateix que les esfinxs, sense fer la més petita contracció i sense llençar ni un sol crit, ni un sol plany.

Tenim en el nostre país una pila de coses i de problemes transcendents per a resoldre: el comerç, l'indústria, l'economia, l'explotació de la terra i de les seves riqueses minerals, els progressos de la tècnica, la ciència i l'enginyeria, que per les seves múltiples variacions reclamen força atenció per a donar-les-hi solucions especials que serien per a nosaltres d'un valor i d'una riquesa formidables i col·locarien dintre poc temps Catalunya a l'avantguarda dels pobles més adelantats d'Europa.

Més, a la immensa majoria de la nostra gent no els hi vinguen amb coses d'aquestes, sèries i transcendents. Es pensaran que els voleu mal i us miraran malament si és que no us tracten d'imbècils o de guillats. Deixeu-los amb la política, aquesta maleïda política d'esperit pobre i rastrer que ens fa moure durant anys i més anys en un cercle viciós i que va minant les forces i els factors econòmics del país, abocant-lo cap a un caos, quan amb l'energia i el dinamisme que ens és peculiar, dutes per altres viarans portarien Catalunya a un altre terreny d'emancipació i llibertat econòmica.

I és que nosaltres tenim un concepte encara bastant migrat del què és la política en l'estricta sentit de la paraula. La política pròpiament dita és la ciència, l'art o la manera de conduir un país, un poble, una nació pel camí de la legalitat i la justícia, cap a la seva puixança, cap a la seva glòria, progrés, i felicitat. D'altra manera, amb la baixa política, que és la xerrameca, les oposicions i les obstruccions, amb els favoritismes, els embolics i les maniobres tèrboles i oportunistes de mala fe, els pobles no es mouen mai del mateix lloc, ans als contrari, en sofreixen les malvestats i veuen agitar-se damunt de llurs horitzons, el caos, la crisi i la misèria.

SALVADOR MAJÓ

Homes nous!...

Encara no fa un any de la caiguda de la dictadura; encara estem patint una altra mitja dictadura, que ja en l'escenari polític de la ciutat nostrada s'hi sent el xim-xim dels personatges que assagen llurs papers.

Són els *divos* ja coneguts d'ahir, que pretenen ésser els d'avui, els de demà i els de sempre.

A nosaltres no ens sorprèn la *reprise*, car ja la preveïem; tampoc pretendrem fer-los desistir de son paper en vistes al negoci; fóra temps perdut.

No ens interessin ells, sinó el poble de Granollers, el nostre poble, el qual, si bé el creiem en estat de catalèpsia, no pensem que estigui mort.

¿Fins quan el poble granollerí estarà disposat a figurar de comparsa en la comèdia que pretenen seguir representant tota aquesta coneguda faràndula? ¿Es que ja no recorda ço que han fet, mentre el cavall d'Atila trepitjava la nostra terra? ¿Es que de res no ha de servir-li l'experiència dolorosa dels anys passats en la tirania?

Es ben convenient que el poble granollerí no l'oblidi la covardia de tota aquesta genteta que amb un liberalisme de «doblé» i amb xerrameca abundosa

**SABATERIA
ROMAÑO**

**Especialitat en
Calçat a mida**

Miquel Ventura

GRANOLLERS

Plaça Constitució, 30

i florida intenten sortir novament a la llum i pretenen continuar menant com si res no hagués passat i com si a tothora haguessin complert amb el seu deure.

No n'hi ha cap que hagi complert amb el seu deure dignament: els uns han pecat per inacció i els altres, els aprofitats, han pecat per adaptació.

Encara el poble els podria perdonar si s'haguessin retirat per sempre més a llurs cases a gaudir dels sacrificis que altres han fet per la llibertat del poble, aprofitats astutament en benefici propi. Però que tinguin la gosadia de tornar a alçar la veu com si res no hagués passat i pretenguin fer la felicitat del poble granollerí, és cosa que passa de mida.

Es necessari que els ciutadans de Granollers se sentin dignes i conscients, deixant en la més completa solitud els lloctinents de la passada dictadura, com així mateix els lloctinents de la Lliga, emparadora de la nova. Es necessari que el poble granollerí, com tots els altres pobles, formi nuclis nous, polítics nous, amb orientacions noves vers una nova democràcia fonamentalment republicana; i mentre aquests no es formin, és cent mil voltes millor quedar-se a casa i no seguir actuant de comparsa.

Però, entenguí's bé, en formar-se nous nuclis deu acabar-se d'una vegada tot confusionisme. Els de la dreta, a la dreta; els de l'esquerra, a l'esquerra, i prou d'allò de que en la lluita pel bé de Granollers hi caben tots. En cas de necessitat pot produir-se el front únic, però sols dels liberals; en un cas extrem, el de tot el poble, com se produí en la manifestació de protesta contra els consellers del temps de la dictadura; però aquesta unió de dreta i esquerra deu ésser limitada i condicionada a la consecució de l'objectiu comú.

En quant als nostres elegits, creiem que el poble deu prevenir-los que, en acceptar el lloc d'honor, no podran declinar-lo en moments de sacrifici i de perill; en el ben entès que, si una vegada acceptat, llurs actes no guardessin relació amb llurs compromisos, la desllealtat no deu quedar impune de cap de les maneres.

¡Remember, poble de Granollers!... Els que un dia es passaren a la Dictadura són capaços de passar-se a la Lliga o als "legionarios" de l'inquisidor Albiñana si els prometen altres temps de vaques grasses com els passats!...

SENS-CASACA

Confiteria
Pâtisserie
Queviures

LA PALMA BAR

Café Express

Especialitat en pastes per al Te * Extens ▲ SANDWICHS * SODES * XAMPANYS
assortit en bosses i capsas de luxe per a regal ▼ I VINS DE TOTES MENES

Successors de Quirse Masana

Doctor Robert, 11 i 13

GRANOLLERS

CARNET D'ART

La Pornografia

L'Art deu presentar-nos totes les manifestacions vitals, abillades amb un depurat sentiment estètic. La seva missió, més que emotiva, deu ésser educativa. L'Art, en qualsevol aspecte que es manifesti, deu gaudir de llibertat. La llibertat que se li concedeix, però, no li deu permetre l'exhibició en forma incorrecte i grollera de les nostres baixes passions. Ha d'anar aparellada amb el grau d'educació artística ciutadana. A més coneixement de l'Art en el poble, més llibertat a l'Art.

Si tots tinguessim, encara que només fós superficialment, una certa cultura en matèria d'Art, la pornografia, aquest flagell que tant preocupa tots els pobles, s'esclafaria contra nosaltres. Les pintures, gravats i dibuixos pornogràfics, no causarien cap pertorbació en el curs de les generacions, si l'ignorància artística no pesés damunt d'elles com una llosa de plom.

La pornografia pot causar estralls entre aquells que no han pogut o no han volgut interessar-se en qüestions artístiques, però mai entre els que han gaudit de les seves belleses.

Els primers albiren tan sols la part emotiva: es deixen seduir únicament per l'acte que allí es representa; són esclaus dels sentiments malaltissos que en ells hi nien. Els segons, en canvi, prescindint d'aquelles emocions i d'una faisó serena i reposada, faran l'anàlisi estrictament artístic del que tenen davant dels seus ulls.

Passaran els fruits d'aquells desgraciats pel garbell dels seus coneixements artístics, i després de ben garbellat, no en quedarà res, o, quan més, molt poca cosa. La pornografia no és més que una llaga que per poder fructificar, ha d'ésser plantada en el camp de la nostra ignorància.

La culpa, però, no és ben bé nostra, sinó que una bona part d'ella cau damunt dels nostres mestres i de la carrinclona moral que a tots en general ens priva de moure'ns amb certa llibertat.

La major part dels nostres infants no han estat mai en cap museu. Veure un desnú femení, ja sigui en escultura o pin-

tura, els reporta moltes vegades un càstic. La dona s'els presenta sempre com l'esca del pecat. Els fan fugir de la dona artísticament nua i van a raure a la dona pornogràficament despullada.

Aurora Bertrana, la culte escriptora catalana, en parlar, en un article a «Mirador», dels costums de les illes oceàniques, deia que abans d'anar-hi els europeus, aquells pobles vivien en completa nuditat. Quasi bé mai cobrien les seves carns amb cap mena de roba. Homes i dones es miraven fredament les seves nueses, exposades tota hora a la llum del sol. El dia que hi entrà la moral europea, nasqué en aquelles illes la immoralitat. Si ja de petits s'ens acostumés a veure desnús femenins, arribaria dia que ens hi tutejariem; hi hauria entre ells i nosaltres tanta familiaritat, que en veure un dibuix pornogràfic, el fariem entrar en el terreny de les comparances i el rebutjariem. L'indiferència llavors seria la mort de la pornografia.—ESCOBAR

Rectificació:—En el nombre anterior i en parlar de l'exposició d'Antoni Vidal, es va cometre involuntàriament una equivocació. On deia: «i les accions amb poca vida» havia de dir: «i les accions amb força vida». Creiem que el bon criteri dels nostres lectors ja va subsanar aquest error, que és imputable a la mala lletra de l'articulista.—E.

Construcció i Venda de MOBLES

RAMON POUS

Plaça Capità Ostàriz, 1

Visitar aquesta casa, és comprar
Garantia en els treballs d'encàrrec

CRÒNICA

INQUIETUD es proposava parlar, en aquest número, de l'afer de l'Escola de Segona Ensenyança. Vist el caire que van prenent els esdeveniments, esperem veure els seus resultats per a fer-ho, ja que avui no amenaça cap perill imminent a aquesta Institució.

□ □

Per l'Alcaldia ens ha estat tramesa i pregada l'inserció del següent Edicte:

Alcaldia de Granollers EDICTE

Desitjosa aquesta Alcaldia de donar tota mena de facilitats als contribuents, emperò també disposada a exigir el compliment de les obligacions que l'Administració municipal imposa als ciutadans, ha acordat concedir un últim plaç, que finirà el 15 del proper octubre, per al pagament voluntari de l'impost d'inquilinat de l'exercici de 1928, passat quin dia s'entregarà a l'Agència Executiva els rebuts que no hagin estat liquidats degudament.

L'Alcalde,
ALBERT ROSÁS

□ □

El «Grup escaquista granoller» de recent constitució, fa una crida a tots els aficionats al noble joc per a inscriure's al torneig que començarà el 15 del mes vinent. Les inscripcions es reberan en el Cafè Manel, havent-se d'abonar en el moment de fer-se l'inscripció la quantitat de 50 cèntims que es destinen a premis per als guanyadors de les diferents categories.

□ □

Per ahir nit estava anunciada una conferència, en el teatre de L'Alhambra, organitzada pel Centre Gremial, a càrrec de l'economista Vidal i Guardiola.

—També havia de tenir lloc, en el teatre de La Unió Liberal, una assemblea general per a la constitució del Sindicat de Treballadors de Granollers, essent l'ordre del dia a tractar la que segueix:

Donar compte, la Comissió organitzadora, dels treballs realitzats per la mateixa.

Lectura dels Estatuts.

Nomenament de taula de discussió.

Nomenament de President, Secretari, Tresorer i Comptador.

Assumptes generals.

□ □

La conferència d'Eduard Barriobero a La Unió Liberal, que ja s'havia anunciat, tindrà lloc dintre la primera quinzena del mes d'Octubre, però en el local de l'Ateneu Obrer, puix havent aquesta entitat invitant a dit conferenciant amb antelació, ha estat atesa com li perteneix en dret.

Ferreteria d'A. Guinart i Rocabert

ACCESSORIS
per a la
Indústria
tèxtil

Polítxes : Daus : Moles : Calibrats : Tacs : Tira-
tacs : Corretges : Unions per a les mateixes

♦ ♦ ♦

Representant exclusiu de les màquines d'escriure de fabricació nacional

“Silkoll”
Olis i
Grasses
Valvolina

“Olivetti”

DE CASA NOSTRA

Des d'aquest número, la nostra Redacció queda traslladada a la Plaça Bestiar, 15 i l'Administració al carrer de Joan Montañà, 70.

La commemoració del 13 de juliol de 1912

Divendres, dia 19, tingué lloc a la nostra Associació el míting commemoratiu del 13 de juliol de 1912, veient-se el nostre local ple d'una multitud àvida d'escoltar quelcom més del que es veieren precisats a cenyir-se els que feren ús de la paraula.

Valeri Mas, el nostre president, obrí l'acte, excusant a Lluís Companys i Abel Velilla de no poder assistir, per trobar-se ambdós indisposats. Després de fer una exposició dels fets pels quals es celebrava l'acte, cedí la paraula a Amador Garrell, qui en feu ús en nom dels organitzadors d'aquell acte que esdevingué sagnant efemèrides local.

En Garrell remembra la memòria dels que participaren en aquell acte i ja no es troben entre nosaltres: Joan Montañà, Dionís Puig, Esteve Garrell i Francesc Layret. Diu que aquell míting no era per a oposar-se a cap ideal, però sí per a significar la protesta dels liberals de Granollers per les extralimitacions provocadores dels hereus d'aquells que havien assaltat la vila en la nit del 17 de gener, i evitar un altre dia de dol.

Això no fou possible—continua—però és segur que el sacrifici de Miquel Masó, que fou assassinat aquella nit, i dels que foren ferits, evitaren un mal major.

Fineix el parlament fent una professió de fe en els ideals de llibertat i república.

Parla després Angel Samblancat, qui en forma llisa i fàcil, però amb tons

TOLDOS

CONDOM

GRANOLLERS

MARQUESINES

PORTES

TAULES

CADIRES

Carrer Josep Umbert, 127

de pur radicalisme, fa gala dels seus arguments de força i lògica contra el clericalisme industrialitzat, amenitzant el seu parlament amb anècdotes escollides, que el públic celebra amb franques riallades.

Fa una exposició del seu credo d'amor al bé, a la llibertat, a la justícia, a la bellesa i a la unió dels que malden per l'obtenció d'aquests ideals.

Aixecà l'acte Valeri Mas agraïnt l'assistència al nombrós públic que sabé agrair a tots els parlaments amb xardosos aplaudiments.

Revisat per la censura governativa

inquietud

Publicació quinzenal d'esquerra

Compreu-la! Llegeu-la! Propagueu-la!

Es de venda a la Parada de Llibres

GURGUÍ

Per a dimarts, dia 30, a dos quarts de deu de la nit, es convoca a tots els socis de La Unió Liberal aficionats al teatre a una reunió per a tractar de la reorganització de l'Esbart Artístic.

La celebració del 29 de setembre, que havia de tenir lloc demà, diumenge, ha estat aplaçada per al dia 5 d'octubre. Podem avançar que serà posada en escena, per la companyia «Art Popular» de Sant Andreu, l'obra de l'immortal Ignasi Iglésies, «El Cor del Poble».

L'ordre de la tanda de conferències organitzada per la Junta de la Ca' a serà el que segueix, encara que no podem donar les dades exactes:

Primera: Doctor Serra i Hunter: «La Universitat Popular».

Segona: Sunyol i Garriga: «Esport i ciutadania».

Tercera: Duran i Guàrdia: «Cooperativisme».

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Pompes Fúnebres "La Victoria", S. A.

Aquesta Empresa s'encarrega de tota classe de serveis funeraris, ajustant-se a les disposicions senyalades per la Llei de Sanitat

Tots els serveis són realitzats amb tota cura i promptitud i a preus més reduïts que no en cap altra funerària

Te a disposició del públic varis Autos Cotxes fúnebres marca «Hispano» per al trasllat de restes mortals

Extens assortit de Corones

Pensaments * Cintes * Creus * Angels i altres objectes funeraris

Servei Permanent

Carrer de Barcelona, 30

◀ Telèfon 115 ▶

GRANOLLERS

**Demaneu sempre
Sempre!...**

Cervesa Damm

Orange Crush

Ah...!

i Gaseoses CLOTET

GRANOLLERS
Plaça Guimerà, 20 : Telèf. 74

Vda. de Joan Montaña

Anís La Perla del Vallès

ALCOHOLS

ANISSATS

LICORS

J. Montaña, 72 : Telèf. 53 : Granollers

LA DONA ELEGANT

vesteix a l'acreditada

CASA MONTAÑA

Plaça Constitució, 36

Crespons: Llanes

Sueters de Seda

i totes les

Novetats per a la present temporada